

H/III-00.29

LJUBIŽDA - THE CHURCH OF
ST NICHOLAS

Protected in 1965

POSITION

Prizren, The District of Prizren, Diocese of Raška and Prizren

OWNER

Serbian Orthodox Church

H/III-00.29

ЉУБИЖДА - ЦРКВА
СВЕТОГ НИКОЛЕ

заштићено 1965.

ПОЛОЖАЈ

Призрен, Призренски, Рашко-призренска

ВЛАСНИК

Српска православна црква

The south façade of the
churchЈужна фасада
цркве

DESCRIPTION

The Church of St Nicholas was built in the 16th century as a single-naved, barrel-vaulted building with a semicircular altar apse. A narthex, somewhat larger than the church was subsequently added, most probably during the restoration in the 19th century. The narthex is, like the nave (of the old church), barrel-vaulted and covered with stone slates. The western wall of the original church was pulled down during the restoration, in order to unite the nave and the narthex into a single unit. In front of the western entrance into the narthex, a deep masonry porch with a tall, arched portal encompassing nearly the entire front can be seen. The western entrance into the narthex is encompassed by a shallow and wide, arched niche. At the springing of the arch, the encompassing niche gradually narrows, acting as an outline of the arched niche above the door, occupied by the icon of St Nicholas on the throne. The lower section of the decorative painted frame of the fresco icon bears the inscription in which the donor, Toma Nedeljković, and the year 1867 were mentioned.

The church got its wall paintings in 1867, as it was witnessed by an inscription with the author's signature: Vasilije Krstić, a "painter (zugraph) from the Dibarska county". Petar Kostić gives a more detailed information about the painter: he was from Galičnik, from the Đinovski

ДЕСКРИПЦИЈА

Црква Светог Николе саграђена је у XVI веку као једнобродна грађевина са олтарском апсидом која је и споља и изнутра полукружна, а свод полуобличаст. Припрата, која је виша и шира од цркве, призидана је доцније, вероватно приликом обнове, у XIX веку. Као и у наосу (стара црква), свод је полуобличаст. Црква је покривена каменим плочама. У обнови је срушен западни зид првобитне цркве и спојени припрата и наос. Испред западног улаза у припрату је дубоки озидани трем са високим лучним порталом, који заузима готово целу ширину фронта. Западни улаз у припрату посебно је наглашен плитким широким оквиром око лучно завршеног улаза. У висини почетка лука, оквир се степенасто сужава и изнад врата уоквирује полукружно завршену нишу са иконом Светог Николе на трону. У доњем делу декоративно осликаног оквира иконе је натпис приложника Томе Недељковића са 1867. годином.

Црква је живописана 1867. године, о чему је у њој постојао натпис, на коме се потписао аутор Василије Крстић, "зуграф од Дибарској нахији". Петар Костић даје ближе податке о њему - да је из Галичника, из Ђиновске породице, да је са братом Теофилом живописао многе цркве у

family; together with his brother Teofil he painted murals in numerous churches in Montenegro. They also decorated the interior of Sinan-pasha's mosque in Prizren. The icon of St Nicholas, above the western entrance, and the icon of Holy Archangels, in the niche above the southern entrance, are the only remains of the mural decoration. The rest is covered by a thick layer of soot.

Along with the 19th century iconostasis, numerous icons and objects from other churches, as well as two fragments of the mosaic floor from the monastery of Holy Archangels near Prizren could be seen in the church.

BIBLIOGRAPHY

1. P. Kostić, *Crkveni život pravoslavних Srba u XIX veku (sa uspomena pisa)*, Beograd 1928, 102.
2. M. Ivanović, *Crkveni spomenici XIII-XX veka, Zadužbine Kosova, Prizren-Beograd* 1987, 475.
3. R. Timotijević, *Ikonopis na teritoriji Prizrena*, Baština 1, Priština 1991, 260-266.

DOCUMENTATION

Institute for the Protection of the Cultural Monuments - Prizren

CONDITION OF THE MONUMENT IN 2001

A complex consisting of residential buildings, yard, belfry and the church is situated in the western part of the village.

Црној Гори, те да су ови мајстори "шарали унутрашњост Синан-пашине џамије у Призрену". Од овог живописа сада су сачувани само икона Светог Николе изнад западног и икона Светог арханђела у ниши изнад јужног улаза у цркву. Остали живопис је прекривен дебелим слојем чађи.

Поред иконостаса из XIX века, у храму се налазио и већи број икона и утвари донесених из других цркава, као и два фрагмента мозаичког пода из Светих арханђела.

БИБЛИОГРАФИЈА

1. П. Костић, *Црквени животи православних Срба у XIX веку (са усјоменама писца)*, Београд 1928, 102.
2. М. Ивановић, *Црквени сјоменици XIII-XX века, Задужбине Косова, Призрен-Београд* 1987, 475.
3. Р. Тимотијевић, *Иконопис на територији Призрена*, Баштина 1, Приштина 1991, 260-266.

ДОКУМЕНТАЦИЈА

Завод за заштиту споменика културе - Призрен

СТАЊЕ СПОМЕНИКА 2001.

На западној страни насеља су комплекс конака, порте, звоник и храм.

The north façade of the dormitory after the fire

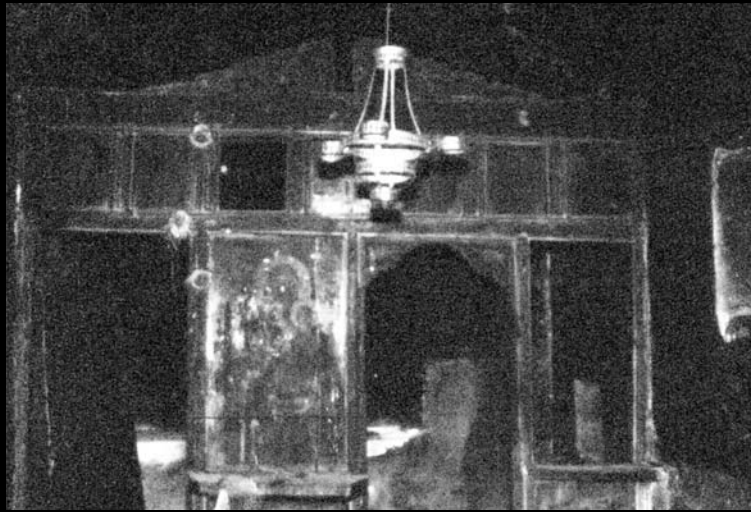
Северна фасада конака после паљења

The roofs of the older buildings on the southern side were destroyed, while the timber-framed construction of the upper stories was demolished. Latter-day buildings to the north were also demolished; only the walls without the roof survived. The walls of the belfry were damaged at its foot, on the ground level, where the corners had been mechanically destroyed, but the belfry was not pulled down. The same method of demolition was applied on the southern side of the church. The interior of the church was damaged by the fire.

Старији конаци на јужној страни срушени су у зони крова и демолирани спратни делови у бондруку. Новији на северној страни су демолирани, остали су зидови без крова. На звонику је зидна маса оштећена у нивоу терена механичким рушењем углова, али звоник још стоји. Исти покушај рушења и на зиду храма са јужне стране. Унутрашњост храма је паљена.

Црква је одолела рушењу јер је претходним санацијама ојачана армираним бетонским и челичним затегама.

The interior of the church with the iconostasis and mural paintings after the fire

Ентеријер цркве са иконостасом и зидним сликама после паљења

The church endured demolition owing to the fact that during earlier sanation campaigns its structure had been reinforced by armoured concrete and steel tie-rods.

The interior of the church was destroyed. The walls and the iconostasis are covered with an extremely dark layer of soot. Smashed furnishings are lying scattered on the floor. In the central part of the church, and in the sanctuary, the places where attempts to burn flammable furnishings were made, can be seen. Due to lack of oxygen, the fire was soon put out, having left the iconostasis unaffected except for the lower part of the northern door, which had been vandalized.

After the inspection, and extensive consultations with KFOR personnel in charge, the iconostasis was dismantled and, together with the kissing icon of St Nicholas, was immediately transferred to Velika Hoča. The iconostasis and the icon were stored in the chapel of St Tryphon together with icons and other stuff brought from the ruins of the other demolished churches in Metohija.

Oil mural paintings in the eastern part of the nave, being covered with an extremely dark layer of soot, are hardly discernible. They are to a great extent detached, together with mortar, from the support. The damage in the apex of the vault is also a result of detaching of the ground from the support: a fragment of oil mural fell off together with the mortar. It uncovered a piece of pitted surface, which indicates that an earlier layer of mural decoration may be covered by present oil paintings. This hypothesis cannot be confirmed at the moment because the walls are covered with dark layer of soot.

The damages of the stone-slate roofing will result in penetration of atmospheric humidity, which could damage mural decoration of the upper zones.

Унутрашњост цркве је готово потпуно уништена. Зидови и иконостас су прекривени изузетно тамним слојем чађи, док је инвентар изломљен и разбацан по поду. На средини цркве и у олтарском простору су остаци згаришта, где је покушано паљење запаљивог инвентара, али вероватно због недостатка кисеоника ватра се брзо угасила, тако да иконостас није изгорео, осим доњег дела разваљених северних двери. Након снимања затеченог стања и опширних консултација са надлежнима из јединица КФОР-а, иконостас је демонтиран и иконе су истог дана пребачене у Велику Хочу са још једном целивајућом иконом Светог Николе, где се чувају у капели Светог Трифуна са иконама и другим црквеним материјалом донесеним из рушевина цркава на подручју Метохије.

Уљано зидно сликарство у источном делу наоса, због изузетно тамног слоја чађи, скоро је потпуно нечитљиво и у великој мери са малтером одвојено од зиданог носача. У темену свода постоји оштећење, где је са малтером отпао фрагмент уљаног сликарства. На том месту појавила се испикована површина, што би могао бити старији слој малтера који на себи носи и старије сликарство, што тренутно не можемо са сигурношћу тврдити због изразито тамног слоја чађи.

Камени кровни покривач цркве недостаје у великој мери, тако да ће доћи до продора атмосферске влаге која би могла уништити зидно сликарство у горњим зонама.

H/III-00.30

PRIZREN - THE CHURCH OF
ST NICHOLAS "RAJKO'S"

protected in 1974

POSITION

Prizren, the District of Prizren, Diocese of Raška and Prizren

OWNER

Serbian Orthodox Church

*Southwestern corner
of the church and the
narthex before the
destruction*

*Југозападни угао
цркве и припрате
пре рушења*

DESCRIPTION

The church of St Nicholas, called Rajko's after its donor Rajko Kirizmić was built in the first half of the 14th century. In 1348, it was granted to the monastery of Holy Archangels by emperor Dušan's charter. Religious service was performed in this original building till 1795, when it was plundered and damaged in Skadar's pasha Mahmud Bushatlija's raid on Prizren.

The church was covered with deposit during floods, at the end of the 18th century.

The church was rebuilt on the same site in 1857. Remodelling was so radical that we can speak of a new church. The church got fresco decoration immediately after it had been erected. An inscription on a stone tablet above the western portal gives the information about the restoration.

The design of the church is quite unusual. It has an oblong barrel-vaulted structure, with an eastern apse, in its centre. North and south walls of this inner church are fenestrated with two wide windows having wooden rails at the foot. The only solid walls in this structure were the western wall and the one enclosing the sanctuary. Three sides of this central structure were enclosed by a latter-date ambulatory, in whose roof construction concrete beams were

H/III-00.30

ПРИЗРЕН - ЦРКВА СВЕТОГ
НИКОЛЕ "РАЈКОВА"

заштићена 1974.

ПОЛОЖАЈ

Призрен, Призренски, Рашко-призренска

ВЛАСНИК

Српска православна црква

ДЕСКРИПЦИЈА

Црква Светог Николе, названа Рајкова по ктитору Рајку Киризмићу, првобитно је изграђена у првој половини XIV века, а цар Душан ју је 1348. године својом повељом приложио манастиру Светих арханђела. Ова првобитна црква била је у функцији до 1795, али је опљачкана и оштећена кад је скадарски паша Махмуд Бушатлија похарао Призрен.

Црква је затрпана у поплавама крајем XVIII века.

На истом месту црква је обновљена 1857. године. Обнова је била у тој мери радикална да је у суштини у питању нова црква, која је тада и осликана. О обнови говори камени натпис изнад западног улаза.

Ова обновљена црква имала је веома необичан архитектонски склоп. У средишту је подужна грађевина са полуобличастим сводом и полукружном апсидом на истоку. Јужни и северни зид ове унутрашње цркве имају по два широка прозора са дрвеним оградама у доњем делу. Само су зидови око олтара и западни зид затворени. Око овог централног дела био је са три стране - севера, запада и југа - амбулаторијум, новије конструкције, са кровом на бетонским

used. The latest inspection showed that the southern and the western parts of the church were ruined, while the roof was supported by timber posts. Only the northern wall was preserved. The church is covered with triple-pitched roof. The lead-plate roofing was removed.

Oil mural paintings of considerable dimensions can be seen on the walls and in the vaults, as well as on the outer side of the south wall, and by window-jambs. They were probably painted by a workshop originating from Debar, active in Prizren and its surroundings in the second half of the 19th century.

BIBLIOGRAPHY

1. P. Kostić, *Crkveni život pravoslavnih Srba u Prizrenu i njegovoj okolini u XIX veku (sa uspomena pisca)*, Beograd 1928, 80-81.
2. M. Ivanović, *Crkveni spomenici XIII-XX veka*, Zadužbine Kosova, Prizren-Beograd 1987, 508.
3. R. Timotijević, *Ikonopis na teritoriji Prizrena*, Baština 1, Priština 1991, 263-264.

DOCUMENTATION

Institute for the Protection of Cultural Monuments - Prizren

CONDITION OF THE MONUMENT IN 2001

The church is situated in the schoolyard. It has a barbed-wire fence, and it is surrounded with heaps of

гредима. Приликом обиласка терена, јужни и западни део су били срушени, а кров подупрт дрвеним дирецима. Само је на северном био пун зид од опеке. Цела грађевина покривена је истим кровом на три воде са кога је скинут лим.

На зидовима, сводовима цркве, као и на спољним странама јужног зида и боковима допрозорника су зидне слике великих димензија сликане уљем на зиду. Ове зидне слике рад су вероватно неке од дебарских радионица, које су у другој половини XIX века радиле у Призрену и околини.

БИБЛИОГРАФИЈА

1. П. Костић, *Црквени животи православних Срба у Призрену и његовој околини у XIX веку (са усјоменама писца)*, Београд 1928, 80-81.
2. М. Ивановић, *Црквени споменици XIII-XX века*, Задужбине Косова, Призрен-Београд 1987, 508.
3. Р. Тимотијевић, *Иконопис на територији Призрена*, Баштина 1, Приштина 1991, 263-264.

ДОКУМЕНТАЦИЈА

Завод за заштиту споменика културе - Призрен

СТАЊЕ СПОМЕНИКА 2001.

Црква се налази у школском дворишту, опасана је бодљикавом жицом и окружена великом

The church after the destruction, view from the west

Црква после рушења, поглед са запада

garbage. The traces of undermining and burning are evident. Bearing walls were undermined. The southern and the western walls collapsed outwards, while the northern one is leaning outwards and is prone to collapsing. Inner walls, though damaged, support reinforced-concrete roof construction, which is also inclined and prone to falling. Mining produced severe disturbances in the structure of the walls on which the 19th century oil murals were painted. Numerous cracks in the mortar and paint layer are caused by

количином разног отпада. Виде се трагови минирања и паљења. Минирани су носиви зидови, који су са јужне и западне стране зарушени упоље. Северни зид је нагнут упоље и склон паду, средишњи зидови, иако оштећени, задржавају армирану бетонску кровну конструкцију, која је нагнута и може пасти.

Минирање је потпуно растресло зидове цркве који на себи имају уљано сликарство из XIX

Christ Pantokrator, oil mural painting in the vault of the nave showing typical damages

Зидна слика Христоса Пантократора у своду наоса са карактеристичним оштећењима

the explosion. In the areas where mortar and paint layers detached from the wall air-cushions appeared, while certain fragments already fell off. The adhesion between the mortar and the oil paint is still satisfactory. Murals are covered with dark layer of soot and dirt. In the place where the iconostasis stood, only its remains can be

The narthex with the remains of the iconostasis

Изглед наоса са остатком иконостаса

seen: broken construction with fragments of paneling, while the Royal Doors and the icons lay scattered on the floor, together with other church furnishings. The roof is severely damaged, which is a great threat to mural paintings, since it may cause subsequent damages and result in their total destruction.

The visit to the church was very brief due to extremely unfavourable circumstances in its surroundings. There was no opportunity to make a detailed inspection of the material scattered on the floor, nor to think about possible evacuation of the most valuable pieces.

Н/Ш-00.31

**THE COMPLEX OF
ПОТКАЉАЈА, ПАНТЕЛИЈА
AND ПОТОК МАНАЛА**

Protected in 1970

POSITION

Prizren, The District of Prizren

века. Детонација је отворила мноштво пукотина на малтеру и бојеном слоју, местимично се одвојио малтер од зиданог носача и створила потклобучења, а и потпуно отпали поједини фрагменти зидног сликарства. Уљани бојени слој је и даље у доброј вези са малтером, прекривен је изузетно тамним слојем чађи и прљав-

штине. На месту иконостаса остала је само изломљена носећа конструкција са деловима оплате, док су двери и иконе изломљене и побациане по поду са осталим инвентаром цркве. Кровни покривач је веома оштећен тако да зидном сликарству прети опасност од даљег оштећивања и потпуног уништења. Због деликатне ситуације на терену, која је наметнула изузетно кратко задржавање на објекту, није било могућности да се детаљније прегледа материјал разбацан по поду, нити да се евентуално евакуише његов вреднији део.

Н/Ш-00.31

**ПРИЗРЕН - КОМПЛЕКС
ПОТКАЉАЈА, ПАНТЕЛИЈА
И ПОТОК МАХАЛА**

заштићена 1970.

ПОЛОЖАЈ

Призрен, Призренски

*Potkaljaja after the
destruction*

Поглед на
Поткаљају после
разарања

*Potkaljaja after the
destruction*

Поглед на Поткаљају
после разарања

Residential quarter, artisan and trading place emerged downhill from the fortress in the 19th century.

Serbian population was exiled in 1999. Numerous objects were devastated and destroyed in the period between 1999 and 2001.

The complex has no military protection.

H/E-00.32

LJUBIŽDA - THE CHURCH OF SVETA NEDELJA

Recognized heritage

POSITION

Prizren, The District of Prizren, Diocese of Raška and Prizren

OWNER

Serbian Orthodox Church

DESCRIPTION

Remains of the church, the last restoration of which was undertaken in the 19th century, were situated in the

Стамбени и трговачко-занатски део града испод тврђаве формиран је у првој половини XIX века.

Српски живаљ је протеран 1999, а велики број објеката девастиран и уништен 1999-2001. године.

Комплекс није обезбеђен.

H/E-00.32

ЉУБИЖДА - ЦРКВА СВЕТЕ НЕДЕЉЕ

евидентирано

ПОЛОЖАЈ

Призрен, Призренски, Рашко-призренска

ВЛАСНИК

Српска православна црква

ДЕСКРИПЦИЈА

Остаци цркве, последњи пут обнављане у XIX веку, налазили су се у центру села.

*The site after the
destruction of the
church*

**Изглед црквишта
после разарања**

*Material from the site
of the destroyed church
piled up by the road*

**Материјал са
црквишта поред
пута**

centre of the village. The church site was destroyed and levelled during 1999-2000, after the arrival of the KFOR.

Heaps of building material taken from the ruins can be found in the vicinity of the site.

The site is in the area populated by ethnic Albanians. It is unprotected.

Црквиште је уништено и заравњено 1999-2001, после доласка КФОР-а.

Гомиле материјала из рушевине послегане у близини.

У албанском је окружењу и необезбеђена.

H/E-00.33

**LJUBIŽDA - THE CHURCH OF
ST PARASKEVE**

Recognized heritage

POSITION

Prizren, The District of Prizren, Diocese of Raška and Prizren

OWNER

Serbian Orthodox Church

H/E-00.33

**ЉУБИЖДА - ЦРКВА
СВЕТЕ ПЕТКЕ**

евидентирано

ПОЛОЖАЈ

Призрен, Призренски, Рашко-призренска

ВЛАСНИК

Српска православна црква

The church after the destruction, view from the northwest

Црква после разарања, поглед са северозапада

The roof and the apse after the removal of the roofing

Изглед крова и апсиде после скидања кровног покривача

DESCRIPTION

Upon remains of an old church, probably built between the middle of the 16th and the end of the 18th century, a small, single-naved church with the entrance on the west side and an eastern apse flanked by the niches of prothesis and diaconicon was built at the end of the 19th century. Place of worship has not, however, been deserted during the decades preceding the restoration of the church. There is evidence that fair celebrating the feast of St Parakeve (October 27) was organized on the site of the old church each year.

BIBLIOGRAPHY

1. P. Kostić, *Crkveni život pravoslavних Srba u Prizrenu i njegovoj okolini u XIX veku (sa uspomena pisca)*, Beograd 1928, 102.
2. M. Ivanović, *Crkveni spomenici XIII-XX veka*, Zadužbine Kosova, Prizren-Beograd 1987, 475.

DOCUMENTATION

Institute for the Protection of the Cultural Monuments - Prizren

ДЕСКРИПЦИЈА

На рушевинама старије цркве из непознатог времена - највероватније између половине XVI и краја XVIII века - изграђена је крајем XIX века једнобродна црква малих димензија, са улазом на западу и олтарском апсидом са нишама проскомидије и ђаконикона на истоку. Култно место није напуштано ни пре обнове цркве, јер постоје подаци да су се ту држали сабори сваке године на дан Свете Петке (27. октобар).

БИБЛИОГРАФИЈА

1. П. Костић, *Црквени животи православних Срба у Призрену и његовој околини у XIX веку (са усјоменама писца)*, Београд 1928, 102.
2. М. Ивановић, *Црквени споменици XIII-XX века*, Задужбине Косова, Призрен-Београд 1987, 475.

ДОКУМЕНТАЦИЈА

Завод за заштиту споменика културе - Призрен

CONDITION OF THE MONUMENT IN 2001

Metal plate roof covering was removed. The church was ravaged. The churchyard was turned into a waste disposal depot. There are no traces of church inventory.

H/E-00.34

PRIZREN - THE CHURCH OF HOLY DOCTORS

Recognized heritage

POSITION

Prizren, the District of Prizren, Diocese of Raška and Prizren

OWNER

Serbian Orthodox Church

СТАЊЕ СПОМЕНИКА 2001.

Са цркве је скинут кровни покривач од лима, разваљена је и опљачкана. Порта је претворена у буњиште и ђубриште. У цркви нема ни трага о некадашњем инвентару.

H/E-00.34

ПРИЗРЕН - ЦРКВА СВЕТИХ ВРАЧА

евидентирана

ПОЛОЖАЈ

Призрен, Призренски, Рашко-призренска

ВЛАСНИК

Српска православна црква

The west façade of the church

Западна фасада цркве

DESCRIPTION

The church was built at the end of the 19th century upon remains of an earlier church. It is a single naved, barrel-vaulted building, with an altar apse shifted from the longitudinal axis. The church has a double-pitched roof covered with roofing tiles.

There are no mural paintings in the church. The church does not possess neither icons of artistic interest, nor valuable liturgical objects.

BIBLIOGRAPHY

1. M. Ivanović, *Crkveni spomenici XIII-XX veka*, Zadužbine Kosova, Prizren-Beograd 1987, 507.

DOCUMENTATION

Institute for the Protection of Cultural Monuments - Prizren

ДЕСКРИПЦИЈА

Црква је изграђена крајем XIX века на темељима старијег храма. То је једнобродна грађевина са полуобличастим сводом и полукружном олтарском апсидом ексцентрично постављеном у односу на подужну осу грађевине. Покривена је двосливним кровом са црепом.

У цркви нема живописа нити вреднијих икона и утвари.

БИБЛИОГРАФИЈА

1. М. Ивановић, *Црквени споменици XIII-XX века*, Задужбине Косова, Призрен-Београд 1987, 507.

ДОКУМЕНТАЦИЈА

Завод за заштиту споменика културе - Призрен

The interior after the deterioration

Ентеријер после оштећења

CONDITION OF THE MONUMENT IN 2001

The church is situated in a small yard run into weed. Protected by barbed-wire fence. Its interior has been demolished, its furnishings scattered, while numerous icons have been thrown on the ground and broken. All of them are prints: some mounted on panel, some covered with glass and framed. The walls are white-washed, while the vault is covered with pale blue paint. There are no indications that this layer of paint hides mural paintings. Traces of capillary dampness can be seen all over the south wall, in the altar apse and its south, as well as in the south-western corner. There was no iconostasis in this church.

Recommended measures of technical protection:

Clearing of the churchyard, paving of the area round the church, and making a drainage trenches. Regular maintenance of the church and the churchyard.

СТАЊЕ СПОМЕНИКА 2001.

Црква се налази у малом дворишту, потпуно зараслом у коров, и опасана је бодљикавом жицом. Унутрашњост цркве је демолирана, инвентар испретуран, а многе иконе бачене на под и изломљене. Све иконе су репродукције, неке су каширане, а неке урамљене и стављене под стакло. Зидови су прекречени у бело, а свод у светло плаво. Нема индикација да се испод овог слоја налазе зидне слике. Продор капиларне влаге присутан је целом дужином јужног зида, у олтарској апсиди и јужно од ње и у углу западног и јужног зида. Иконостас у овој цркви није постојао.

Предлог мера техничке заштите:

Рашчистити порту око цркве, направити тротоар и риголе за одвод воде. Редовно текуће одржавање цркве и порте.

